

REFLECT

Zusters Ursulinen
Generalaat
Musinstraat 1
1210 Brussel

juni 2016

Lieve Zusters en Aangesloten Leden,

Heb een hart voor de vluchtelingen.
" Geef mij een hart om het met anderen te delen, een hart wijd open voor de noden van anderen".

De vluchtelingen in Europa, hun rechten, hun beproevingen en hun noden: ik ben er een hele tijd mee bezig. Ik leef in het centrum van België en ik heb de gestadige stroom van vluchtelingen gezien op de nieuwsberichten en dit heeft mij diep getroffen. Nu zijn 70.000 mensen gestrand in Griekenland. De grenzen zijn gesloten en hekkens geplaatst. Als ik kinderen en families op de vlucht zie, die over de afsluitingen klimmen, die in eindeloze rijen

wachten op steun van de hulpgroepen in de kampen, dan vraag ik mij af of ik hart heb voor deze vluchtelingen. Ben ik verantwoordelijk om iets te doen? De belevenissen van de migranten leren mij iets. Zij wij niet allemaal migranten, pelgrims op de levensweg naar een eeuwige thuis? Er is een parallel met ons eigen leven als mens.

Toen ik in september sprak met enkele vluchtelingen zag ik hen als mijn broers en zusters en waren zij niet langer statistieken. Zij zijn mensen die verdreven zijn uit hun land en die nu voor de moeilijke opgave staan van integratie in een totaal verschillende omgeving en cultuur. Het woord van Martin Luther King "Ik heb een

droom" motiveert de vluchtelingen niet. Wat de mensen hun thuis doet verlaten is een zware bedreiging, politieke vervolging, gewapende conflicten en de wens familieleden te vervoegen die hen zijn voorgegaan. Zij hopen allemaal en dromen van een beter leven voor hun familie, werk en een normaal gezinsleven.

Mensen op weg hebben rust nodig en tijdens deze rustpauzes kunnen de vluchtelingen zich afvragen: "Wat is het doel van ons leven in deze wereld? Waarom zijn wij hier? Waartoe dienen al onze inspanningen? Heeft de wereld ons nodig?" Ik herinner mij dat mijn moeder zegde: wij zijn allemaal gelijk in Gods ogen. Iedere mens is een unieke uitdrukking van Gods grote liefde. Elke mens heeft een doel in het leven. In de povere bagage van de migranten vindt men niet zelden een religieus symbool van hun familiale erfenis zoals de Bijbel of de Koran.

Paus Franciscus spreekt in " De zorg voor onze gemeenschappelijke thuis " (Laudato si) over de nood aan medelijden met de immigranten, de vluchtelingen en de armen en over de nood te werken aan vrede in deze onrustige wereld. Een voorbeeld van gastvrijheid tegenover de vluchtelingen: de Paus ging naar Lesbos waar de mensen die verder willen, opgesloten worden in kampen. Hij zei tot hen: " U hebt grote offers gebracht voor uw families. U hebt de pijn ervaren alles wat u dierbaar is achter te laten - en wat misschien het moeilijkst is - niet weten wat de toekomst brengt." Zij laatste woord was : " Verlies de hoop niet!" In een verbazende geste om een welkom te tonen aan de vluchtelingen en het geweten

van de mensen in Europa en in de wereld wakker te maken, nam Paus Franciscus 12 Syrische vluchtelingen, zes volwassenen en zes kinderen, mee in het vliegtuig naar Rome . Zij behoren tot drie families en zijn allen Moslims.

De Schrift leert ons hoe de mensen te begrijpen die op zoek zijn naar een nieuwe thuis, ver van hun geboorteland dat zij moeten verlaten, op weg naar een beter leven voor hun gezin. Ik denk aan Genesis 11:27; Abraham is het beeld van de migrant die niet tegen gehouden wordt door moeilijkheden in zijn leven. Hij kijkt naar de toekomst als God zegt: "Vertrek van hier en ga naar het land dat Ik u zal tonen". In Hebr. 11:13-14 lezen we dat de afstammelingen van Abraham "erkennen dat zij vreemdelingen zijn op weg naar een thuisland". Jezus was een zwervende prediker die als baby naar Egypte meegenomen werd om zijn leven te redden. Er zijn nog andere verhalen over mensen op zoek naar een thuis. Ruth die haar vaderland verlaat en meegaat met Noëmi is een ander verhaal over mensen op zoek naar een nieuwe thuis.

Tot besluit zeg ik dat tegenover zo'n massieve beweging van mensen, ik mij afvraag wat wij kunnen doen. Misschien kan u in uw omgeving ontdekken waar plaats is, mogelijkheden tot contact met mensen die behoefte hebben aan gezelschap of raad. Luister in de eerste plaats naar hen met een liefdevol hart en ontdek wat zij nodig hebben. Kan u zelf of met de gemeenschap eenvoudig iets doen, naargelang uw mogelijkheden, zodat de nieuwkomers zich

welkom voelen in uw omgeving, in uw parochie?

Ik eindig met te herinneren aan onze zending in 2014: "Wij passen ons aan aan de noden van onze tijd en zijn boden van vreugde, vrede en hoop, bijzonder voor de kwetsbaren".

Zuster Jane Quinlan

Heer,
Haal mijn hart uit zijn lusteloze slaap,
Genees mijn hart van zijn gebrokenheid...
Vergeef mijn hart zijn fouten en
mislukkingen...
Sterk mijn hart als het vreest...
Verwarm mijn hart als het koud wordt...
Genees mijn hart van zijn pijn en wonden...
Wek mijn hart op met de kracht van uw
Geest...
Geef mij raad met het licht van uw
wijsheid...
Raak mijn hart met uw lieflijke vrede...
Bekroon mijn hart met zelfgave...
Wees thuis in mijn hart en verblijf er,
Heer:
En laat mijn hart in het uwe verblijven.
Amen.

Uit " Concord Pastor "

Denken aan overgang

Toen ik nadacht over wat ik zou kunnen schrijven over overgangen in mijn/ons leven, herinnerde ik mij wat ik jaren geleden las over "tienjarige" crisissen in het leven van de vrouwen. Vrouwen in de dertig focussen op hun keuzes... zullen deze keuzes mij gelukkig maken? In de veertig zijn we meer bekommerd om ons levensdoel. Zijn onze inspanningen de strijd waard?

Wat is er nog mogelijk? 50 jaar brengt vragen over erfelijkheid. Hoe kunnen we de wijsheid die wij in de verlopen jaren hebben verworven meedelen en hoe kunnen we onze talenten en verworvenheden toepassen?

Op 60 jaar ziet men uit naar het pensioen; het is tijd te genieten met familie en vrienden, meer vrije tijd, vrijwilligerswerk, uit eten gaan en misschien een uitstapje naar de stad, een museum, het park, een cruise maar ook meer tijd voor gebed en meditatie. (Ik heb nog altijd de TV van Zr. Bernard en ik heb het plan een nieuwe te kopen zodat ik al de programma's kan zien, die ik vroeger nooit kon bekijken.) Zij al deze "decades" tijden van overgang, die wij nooit zo noemden?

St.-Angela was een vrouw van haar tijd. Zij was een vrouw van de Kerk, zoals wij, en zij heeft zeker dezelfde overgangen gekend. Zij was flexibel en kreeg veel genade. Wat is haar raad aan haar dochters van nu... in onze rijpere jaren? " Als de tijden en omstandigheden veranderen is het nodig nieuwe regels te maken of dingen te wijzigen met voorzichtigheid, na goede raad te hebben ingewonnen." Zij zegt: "Heb vertrouwen en sterke hoop dat God u in alles zal bijstaan ... en geloof en bemin God alleen." Angela zegt ons dat we voortdurend moeten leven in een houding van openheid voor de Geest en ons hart onophoudelijk bekeren. Tenslotte, in haar laatste raadgeving, verzekert zij ons dat elke vraag aan God zal verhoord worden. En zelf zal ik in uw midden zijn om uw gebeden te steunen.

Om te overdenken:

Wat geeft u hoop, kijkend naar de toekomst?

Ben ik in staat om met een beetje onzekerheid te leven en moet ik er voor zorgen veilig te zijn in al de domeinen van mijn leven?

Is er iets dat ik moet achterlaten om beter vooruit te kunnen gaan?

Zuster Bridget Olwell, osu
Charismatische kring USA Provincie

Bedevaart naar Tours, Frankrijk

In het voetspoor van Maria van de Menswording

Zr. Victoria Boa (Provincie Ranchi) en Zr. Mridula Tirkey (Provincie Tezpur) hadden het geluk Tours te bezoeken van 20 tot 23 april als leden van het Internationaal Programma voor de Derdejaars 2015-2016. Zij hebben voor ons deze spirituele bedevaart beschreven.

Zusters van het Programma bezoeken de Loire waar Maria werkte in het transportbedrijf van haar schoonbroer.

Tours is een belangrijke plaats voor de Ursulinen omdat het de geboorteplaats is van Marie Guyart, gekend als Maria van de Menswording. Zij was Ursuline in de 17de eeuw en was de eerste vrouwelijke missionaris in Quebec, Canada, in 1639. Maria werd heilig verklaard in 2014 door Paus Franciscus.

Wij werden begeleid door Ursulinen van Tours en liepen in de voetstappen van Maria naar haar verblijfplaats, naar St.-Pierre des Corps, de kerk waar zij huwde en waar haar zoon Claude werd gedoopt. We

Zusters wonen de Eucharistie bij in de Kerk van St. Michael waar Maria haar geloften uitsprak

gingen naar de Loire waar zij werkte in het transportbedrijf van haar schoonbroer en bezochten het eerste klooster van de Ursulinen en de kapel van St.-Michael waar zij haar religieuze professie deed.

Haar levensreis was een reis van gehoorzaamheid die haar bracht van echtgenote tot Bruid van Christus, van moeder van een jong kind tot moeder van een kolonie, moeder van de Kerk in Canada, moeder van de Canadese natie.

Haar weg volgend werden we diep geraakt en geïnspireerd door haar missionaire ijver, haar onverdeelde liefde voor Jezus en haar levenslang jawoord aan de Heer. Wij zagen niet alleen haar religieuze toewijding maar ook haar persoonlijkheid als vrouw, echtgenote, moeder, weduwe, zakenvrouw, mystica, religieuze schrijfster, opvoedster en missionaris. Wij leerden van haar Gods wil te aanvaarden in verschillende omstandigheden, altijd gewillig te luisteren, te onderscheiden en te gaan waar de Heer ons leidt. Wij hebben haar levende aanwezigheid ervaren in de gemeenschap van de Ursulinen te Tours. Wij danken al de zusters van deze gemeenschap. Door onze bedevaart waren wij verenigd in gebed met al onze zusters Ursulinen.

- Zr. Mridula Tirkey en Zr. Victoria Boa

Toespraak tot de Uitgebreide Raad

Tijdens de Uitgebreide Raad in April te Brescia beluisterden de leden Querido

Mazzoni, schrijver van Spiritualiteit, geslacht en zelfbewustzijn in de Renaissance in Italië. Angela Merici en de Compagnie van St.-Ursula. Hierna volgt een uittreksel van deze toespraak handelend over de eerbied van Angela voor de persoonlijkheid en het innerlijke van de Ursulinen.

Individuele pedagogie

De pedagogie van Angela erkende de diversiteit van de individu's en weigerde algemene gedragsregels op te leggen. Angela's vertrekpunt is dat elke Ursuline verschillend is en dat de leden van het bestuur die verschillen moeten eerbiedigen. Angela waarschuwde de Kolonels dat zij de keuzes, door de Ursulinen gemaakt, moesten eerbiedigen: "Wie kan het hart en de meest innerlijke gedachten van een schepsel beoordelen?...het is niet aan u de dienaressen van God te oordelen, Hij weet zeer goed wat Hij met hen wil doen."

(Aanbevelingen, 8)

U kan in deze passage vaststellen dat Angela gelooft dat het centrum van het individu ligt in haar inwendigheid. De diversiteit van de Ursulinen komt tot uiting in de terminologie van Angela, die een verscheidenheid van karakter-types beschrijft (bijzonder in de Aanbevelingen). Zij beschrijft een rijke keuze aan persoonlijkheden en vermeldt positieve en negatieve karakterneigingen: de

woordkeuze van Angela houdt in "nederig", "innemend", "menselijk", "goed", "sober", "vreemd" (moeilijk), "kleinmoedig", "laf", "verwaand" en met een "breed geweten", "troosteloos", "bedeesd", "tot wanhoop geneigd", "twijfelend", "zwak".

Vetrekking van deze verscheidenheid, stelt Angela een moderne manier voor van handelen met de Dochters en dit herinnert aan de moderne figuur van Maria Montessori. Angela geeft vernieuwende raad aan de leden van het bestuur: de Kolonels en de Matrones. In deze raadgevingen blijkt opnieuw Angela's eerbied voor de persoonlijkheid en de innerlijkheid van de Ursulinen. Voor Angela was liefde het leidend principe en dit ten koste van het meer traditionele ideaal bij het uitoefenen van macht. In haar pedagogische raadgevingen stond de volmaakte beoefening van uiterlijke praktijken niet centraal. Inderdaad, Angela verbindt algemene straffen niet met minder goed gedrag van de Ursulinen. Angela bevestigt eerder dat elke Ursuline verschillend is en een bijzondere behandeling verdient:

Als u iemand bemerkt die zwak is en geneigd tot moedeloosheid, sterk en bemoedig haar... Integendeel, als u een ander ziet die overmoedig is en die een laks karakter heeft en niets vreest, prent bij deze enige vrees in (Aanbev.)

Zij was zeer nauwkeurig in haar beschrijving van persoonlijkheden en begrijpend voor de moeilijkheden die de Ursulinen konden ontmoeten. Zij gaf nooit toe aan de bekoring de complexiteit van de menselijke antwoorden op een nieuwe levensvorm te vereenvoudigen:

Als u een van hen ziet die grote moeilijkheden heeft om te beslissen modieuze beuzelarijen op te geven en andere soortgelijke zaken... hoop er niet te veel op dat zij zal volharden volgens deze Regel. Want als zij niet zoekt te doen wat minder is, nog minder zal zij willen doen wat groter is. (Tes. 6)